

עפ"ג 1960/01/22 - יהודה שומרת עוגב, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ג 1960-01-22
23 פברואר 2022

לפני כב' סגן הנשיאה, כב' השופט אליהו ביתן - אב"ד
כב' השופט יובל ליבדרו
כב' השופט איתי ברסלר-גונן
המערער:
נגד
המשיבה:
יהודה שומרת עוגב,
מדינת ישראל

מהות הערעור: ערעור על החלטת בית המשפט השלום באשקלון (כב' השופט ח. נחמיאס), במסגרת ת"פ
22206-01-21, מיום 28.11.2021.

נוכחים:

המערער ובא-כוחו, עו"ד מור עטיה

ב"כ המשיבה, עו"ד מירי ויינשטיין

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה וחבלה ממשית, ואיומים.

כתב האישום שהמערער הודה בעובדותיו מתאר שבין משפחת המערער למשפחת עוקב, קיים סכסוך. המתלון הינו
חבר של משפחת עוקב. והמערער והנאשם 2 חברים ובינם לבין המתלון קיימת היכרות מוקדמת ולטענתם המתלון
ביצע תנועות מגונות מול מצלמות ביתם.

בתאריך 05.01.21 סמוך לשעה 20:00 בעת שהמתלון עמד ברחוב המושב ועישן סיגריה, המערער ניגש אליו, אחז
בידו ואמר לו להיות בשקט ולא לצעוק, ובאותה עת הנאשם 2 המתין ברכבו בסמוך למקום. המערער הוביל את
המתלון לרכבו, הוציא מתוך הרכב אלת ברזל, ונכנס יחד עם המתלון לרכבו של הנאשם 2, כשהוא יושב בצמוד אליו
במושב האחורי. והנאשם 2 החל בנסיעה. בשלב זה המערער אמר למתלון כי יזרוק אותו בשועפט, ערום עם הערבים,
והכה אותו עם האלה ובידיו. בהמשך, המערער נטל מהמתלון את מכשיר הטלפון שלו והורה לו למסור לו את הקוד.
המתלון סירב אך פתח את מכשיר הטלפון שלו, והמערער הבחין בתמונות של המתלון עם משפחת עוקב. המערער
שאל את המתלון מי אלה בתמונה. וכשהמתלון השיב שאלה בני משפחת עוקב, המערער קרא להם בשמות גנאי.
במהלך הנסיעה, בין שאלה לשאלה, המערער המשיך להכות את המתלון במכות אגרופ וסטירות. כשהגיעו ליציאה
מהמושב, המערער אמר למתלון כי הוא לוקח אותו לצפון, לוקח ממנו הכל שלא יהיה לו איך לחזור ומשאיר אותו שם.
בהגיעם בסמוך למושב ניר בנים, המערער המשיך להכות את המתלון בסטירות, ואיים עליו שאם ילשין הוא ילך להוריו,
יהרוג אותו, ישב על כך בכלא ישתחרר ויבוא אליו, תוך שהמתלון צועק לו שיעזוב אותו. בהמשך, השלושה חזרו למושב,

עמוד 1

והמערער אמר לנאשם 2 לנסוע לביתו ולהביא קרח למתלון על מנת לטשטש את הנפיחות והחבלות שנגרמו לו. ואמר למתלון שאם מישהו ישאל אותו, שלא יגיד שום מילה כי אחרת הוא ירצח אותו ואותם. כאשר הם הגיעו לביתו של הנאשם 2, והנאשם 2 יצא לביתו על מנת להביא למתלון קרח, המערער יצא מהרכב ניגש לחלון ליד המתלון, והמתלון ביקש ממנו שלא ירביץ לו. בהמשך, המערער פתח את דלת הרכב, קירב את האלה למתלון ואמר לו לגעת בה אחרת הוא יפגע בו. והמתלון נגע באלה בשתי ידיו. ואז המערער הכה בידיו של המתלון ודחף את האלה לפניו, תוך שהוא מאיים עליו שאם יפנה למשטרה הוא יסתבך, ואמר לו "עכשיו אני אזיין אותך גם אם תלך למשטרה, אני אחתוך אתכם, גם אם אחיך יכנס לכלא". כאשר הנאשם 2 חזר עם קרח, המערער הצמיד את שקית הקרח לחבלות של המתלון, וצעק על המתלון לשים את הקרח על חבלותיו. ואחר כך שלושתם חזרו לרכב והחלו בנסיעה.

כתוצאה ממעשי המערער נגרמו למתלון המטומות ואדמומיות בידו ורגלו הימנית, נפיחות, המטומות ואדמומיות בעינו הימנית ונפיחות בחלקו האחורי של הראש.

לקראת הטיועונים לעונש, שירות המבחן הגיש לבית המשפט תסקיר על המערער, בו צוינו בין היתר הדברים הבאים - המערער בן 24, רווק ללא ילדים. בוגר 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. שירת שירות קרבי בצה"ל. טרם מעצרו שמר על יציבות תעסוקתית ואורח חיים נורמטיבי. ללא עבר פלילי. תיאר סכסוך מתמשך בין משפחתו למשפחה המתגוררת בסמוך, וציין שהם קרובי משפחה. וכי המתלון הוא חבר של המשפחה האחרת. ותיאר שהקשר בינו ובין המתלון שטחי. תיאר תלונות שהגישה משפחתו למשטרה בגין הטרדות, התנכלויות והיזק לרכוש מצדו של המתלון, המבצע את המעשים בשליחות המשפחה האחרת. תיאר כי מספר ימים לפני האירוע, אביו נחבל בפניו ממרצפת שהושלכה לעברו מצד המשפחה האחרת. ותיאר ניסיונות שונים מצד המתלון להגיע עמו לעימות. שירות המבחן תיאר קושי לשוחח עם המתלון. וציין כי בשיחה עמו במסגרת הליך המעצר תיאר אי שביעות רצון מהתנהלות מערכת אכיפת החוק. אמר כי הוא קורבן באירוע שלא שייך לו. ותיאר שהוא חושש מהמערער, אך התקשה לתאר חשש ספציפי. וצוין כי כיום אין קשר בינו ובין המערער.

שירות המבחן עמד על גורמי הסיכוי והסיכון של המערער. התרשם שההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבור המערער. ציין כי כיום המערער עסוק ברצונו לכוון את חייו, ללמוד ולבנות את עצמו. וכי רמת הסיכון אם קיימת, היא נמוכה. ובסופם של דברים המליץ להטיל על המערער צו מבחן למשך שנה במהלכו המערער ישתלב בקבוצה טיפולית, 250 שעות של"צ ומאסר על תנאי.

בית המשפט עמד על חומרת המעשים. קבע כי מעשי המתלון הנטענים אינם מצדיקים את התנהגותו של המערער. עמד על מדיניות הענישה וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 24 חודשי מאסר. אשר לעונש ההולם, בית המשפט ציין את הודאת המערער- על משמעויותיה, את שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן ואת העובדה שאין לו עבר פלילי. והטיל על המערער 6 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי, פיצוי למתלון בסך 10,000 ₪, קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תחתיו, וחתימה על התחייבות להימנע מעבירה בסך 7,500 ₪.

לאחר קריאת גזר הדין, ביקשה ההגנה לקבל על המערער חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות, ובית המשפט דחה את הבקשה מן הטעם שהעונש הראוי למערער הוא של מאסר בפועל ממש ולא בעבודות שירות.

מכאן הערער.

ב"כ המערער טוען כי בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל- 24 חודשי מאסר, שלמעשה כולל בתוכו את

האפשרות להטיל על המערער מאסר לריצוי בעבודות שירות. טוען, כי שירות המבחן התרשם לחיוב מהמערער והמליץ כפי שהמליץ, והעונש שהוטל על המערער מתעלם מהמלצת שירות המבחן. טוען כי הטלת עונש מאסר בפועל על המערער תפגע הן באינטרס הציבורי והן במערער. מפנה לדו"ח ועדת דורנר. מציין את העובדה שאין למערער עבר פלילי. התנהלותו בחייו לפני ואחרי אירוע העבירה נורמטיבית. הוא הודה במיוחס לו, חסך בזמן שיפוטי, לקח אחריות על מעשיו והביע עליהם חרטה. וביקש לקבל על המערער חוות דעת מהממונה על עבודות השירות. וככל שבית המשפט יראה בכך צורך, גם תסקיר נוסף מטעם שירות המבחן. עוד נטען, שרכיבי הענישה הכלכליים שהושתו על המערער חורגים מהמקובל, הן מבחינת ריבויים והן מבחינת גובהם. וכי אין מקום להטיל על המערער בנוסף לפיצוי, גם קנס והתחייבות להימנע מעבירה. ונטען כי אין הלימה בין גובה הפיצוי שהושת ובין הנזק שנגרם. וכי על הנאשם 2 הוטל קנס בסך 1,000 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה בסך 2,500 ₪ ולא הוטל כלל רכיב של פיצוי.

במהלך הדיון היום, ועל רקע עתירת המערער להמיר את עונש המאסר שלו למאסר בעבודות שירות, הוצע לצדדים לבחון הסכמה לענישה של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות תחת ששת חודשי המאסר בפועל שהושתו על המערער. ב"כ המערער הסכים לכך וב"כ המשיבה התנגדה.

ב"כ המשיבה ציינה כי הוגש נגד המערער כתב אישום נוסף, על מעשה אלימות משמעותי כלפי קטין שהוא בין המשפחה היריבה, שאירע עובר לאירוע נשוא הערעור. וטענה ששירות המבחן לא היה מודע לכך, ושכסופו של דבר העונש שהוטל על המערער מתחשב בו ובנסיבותיו ואיננו חמור.

קראנו את כלל החומרים הנוגעים לענין ושמענו את טיעוני הצדדים והחלטנו לדחות את הערעור על חומרת עונש המאסר.

מסכת הדברים שיוחסה למערער, חמורה עד מאוד. המערער לקח את המתלונן - צעיר כבן 19, לנסיעה ברכב, כשהוא יושב צמוד אליו והנאשם האחר נוהג ברכב, ובמהלך הנסיעה הוא איים עליו להובילו לשועפט ו"לזרוק אותו שם ערום עם הערבים", היכה אותו באלת ברזל בחלקי גופו השונים, איים עליו שלא יספר על הדברים לאחרים, ואיים עליו ועל משפחתו שיהרוג אותם ושגם אם יכנס לכלא הרי שכשיסיים את מאסרו הוא יגיע אליו ויפגע בו. מסכת זו משכללת אף עבירות חמורות יותר מאלה שיוחסו למערער ובמובן זה עצם העמדת המערער לדין בבית משפט השלום בעבירות שיוחסו לו, עשתה עמו חסד.

שליחת בחור צעיר לכלא בפעם הראשונה בחייו, איננה דבר של מה בכך. אולם מעשיו של המערער חמורים והעונש שהוטל עליו מצוי ברף התחתון של ענישת המאסר שיכלה להיות מושתת עליו. ולא מצאנו עילה להתערב בו.

בנסיבות הענין מצאנו לנכון להתערב בגובה הקנס שהוטל על המערער.

סוף דבר, הערעור על רכיב המאסר בפועל, נדחה. הקנס שעל המערער לשלם יעמוד על סך של 2,500 ₪ או 10 ימי מאסר תחתיו. לבקשת המערער, הקנס ישולם מתוך כספי הפיקדון שהוא הפקיד במסגרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר. יתרת הפיקדון תוחזר למערער לאחר התייצבותו לנשיאת מאסרו.

יתר הוראות גזר הדין יעמדו בעינן.

על המערער להתייצב לנשיאת מאסרו ביום 23.03.22 בשעה 09:00 בכלא דקל במתחם בתי הכלא בבאר שבע או בכלא אחר לפי הוראת שב"ס.

מוצא בזה למערער צו עיכוב יציאה מן הארץ שתוקפו יהיה עד להתייצבות המערער לנשיאת מאסרו.

מזכירות בית המשפט תעביר את פסק הדין לשב"ס.

ניתן והודע היום כ"ב אדר א' תשפ"ב, 23/02/2022 במעמד הנוכחים.

אליהו ביתן, שופט, סגן הנשיאה יובל ליבדרו, שופט איתי ברסלר-גונן, שופט